

De Far Kingdomse Courant, 15e editie

De Legende van de Bokkenrijders.

De volksverhalen omtrent "De Bokkenrijders" deden al vanaf de 122.500^e cirkel na ontstaan wereld de ronde in de Far Kingdoms. De legende is vermoedelijk ontstaan in het plaatsje Maesgouwen, in het oude Hertogdom Wamsterdam, waarna het zich verspreide naar de gebieden Overmaes en het Graafschap Loon. Beide bevinden zich ook in het oude

(de Bokkenrijders)

Hertogdom Wamsterdam. Met het aanbreken van de 1^e cirkel van Opperkoning Koning Lir, Koning van P'elli 'n ore werd het stil rondom de Bokkenrijders en raakte de legende in de vergetelheid.

Pas in de 1^e cirkel van Heer Valkar, (niet erkend) heerser over de Far Kingdoms kwam de legende weer tot leven. Zelfs nu spreekt de legende van de Bokkenrijders nog steeds tot de verbeelding, in het bijzonder in het huidige Wamsterdam, doch ook in andere Enclaves kent men de legende.

De legende is kwam weer tot "leven" min of meer uit onvrede met het beleid van de Stadhouder, het geslacht Van Muïden. Welke in de ogen van de bevolking onredelijk hoge belastingen heft. Om nog maar te zwijgen over de slavenimport. Ook doet de Stadhouder te weinig aan de armoede die onder een deel van de bevolking leeft. Het grootste gedeelte van de inkomsten gaat immers naar de krijgsmacht. Scholing is maar voor een deel van bevolking

De Far Kingdomse Courant, 15e editie

weggelegd. Namelijk zij die het kunnen betalen, of voor de gelukkige die uit een militaire of Adellijke familie komt.

Een kleine groep heeft hierom een geheim genootschap opgericht om hier iets aan te doen. Naar oud gebruik noemde ze zich: "De Bokkenrijders".

Ze opereerden voornamelijk 's nachts. Overdag waren ze "onherkenbaar" en waren ze gewone dorpelingsen, daarom zijn er overdag ook nog nooit Bokkenrijders gezien.

Als men openlijk in opstand zou komen zou deze in mum van tijd neergeslagen zijn door de Mariniers. Het uitrijden van de Bokkenrijders geschiedde om de volgende redenen:

- Schrik aanjagen van de rijken/Adel/steunbetuigers/
Het geslacht Van Maïden.
- Geld/goederen opeisen bij een van bovenstaande.
- Geld brengen naar de armen.
- Als het heiligvoorst, de gehoornde schedel is ontvreemd.
- Bescherming van hun belangen.

Zodra de maan opkomt, sluipen de leden ongezien hun huizen uit en vertrekken ze richting het bos om aldaar bijeen te komen. Sterke geruchten doen de ronden onder de bevolking dat ze daar Bloedrituelen houden. Boze tongen beweren dat "den Duvel" daar komt om het gesloten pact met hem te vernieuwen, maar hierover later meer.

Anderen, de meer gematigden en voornamelijk de armen, beweren echter dat zij hun bloed offeren juist om goede daden mee te kunnen doen. Zij zagen hen als onbekende weldoeners, die volgens de legende op bokken door de lucht vlogen.

De Adel dacht daarentegen heel anders over de Bokkenrijders. Het waren criminelen, dieven en rovers vooral, en pleegden ook moorden.

De bevolking wist echter beter: De Bokkenrijders zijn geen moordenaars, als er al doden/gewonden vallen is dit per ongeluk. Intimideren ja, leuk. Maar 't zijn mensen met het hart op de juiste plaats.

Toch lukte het zo nu en dan om een of meerdere, vermeende Bokkenrijder(s) te pakken te krijgen.

De Far Kingdomse Courant, 15e editie

Françoise van Gehugten schreef een boek over de processen die tegen de vermeende Bokkenrijders werden gevoerd. Bokkenrijders: De schande van Maesgouwen. Hierin staan de Bokkenrijders-processen van de 122.500^e cirkel tot de 123.049^e cirkel, 12^e Eclips, 52^e maanstonde, 1^e keerkring na ontstaan wereld centraal. Wellicht valt het een goede lezer op dat deze laatste periode precies samenvalt met het afschaffen van de Heksenvervolging.

Van Gehugtens goed leesbare verhaal is gestoeld op relevante secundaire literatuur, maar de meeste informatie heeft hij opgedoken in de geschatte 10.000 vellen aan processtukken, briefwisselingen en ander archiefmateriaal dat over de Bokkenrijders bestaat. In de historiografie, zo opent de auteur, tekenden zich van het begin vanaf de tijd van de Romantiek zich twee tendensen af. De eerste meende dat de Bokkenrijders echt een goddeloze bende waren die eigenlijk niet hard genoeg gestraft zijn. De tweede groep opiniemakers evalueerde de (tortuur)-verklaringen kritisch, accepteerden deze niet zomaar en beschouwden de opgelegde straffen (zoals ophanging) als buitensporig.

Hoofdvragen

Van Gehugten beantwoordt in zijn boek een aantal interessante vragen, zoals de vraag of er werkelijk georganiseerde groepen misdadigers optraden. En waren, afgezien van een harde kern "criminelen", de meesten niet arme en wat simpele mensen? Hard getroffen door onder ander de economische tegenwind, misoogsten en strenge winters, en zonder de mogelijkheid aanspraak te kunnen maken op enige vorm van steun of armengelden?

Waren deze Bokkenrijders protocommunisten, revolutionairen, verlopen soldateska of papenvreters? Slachtoffers van een vermolmd rechtssysteem met een rampzalige martelingspraktijk? Vormen de Bokkenrijders-processen een gerechtelijke dwaling die haar weerga in de Far Kingdoms niet kent?

Tussen de 122.500^e cirkel en de 112.600^e cirkel na het ontstaan van de wereld, werd het Zuiden van Maesgouwen,

De Far Kingdomse Courant, 15e editie

in het oude Hertogdom Wamsterdam, overspoeld met diefstallen en roofovervallen, zo schrijft Van Gehugten:

“Een gewapende groep van acht tot tien mannen overmeesterde 's nachts de bewoners van een afgelegen boerderij of een pastorie, ging over tot gruwelijke bedreigingen en soms martelingen. Een roofoverval in groepsverband leverde het meeste buit op, namelijk kristal, kostbaarheden en luxueuze kleding die in pakken werden gebonden en meegenomen”.

De samenleving, en vooral de Adellijke gemeenschappen, stonden vrijwel machteloos tegen dit soort criminaliteit. De verontwaardiging en “maatschappelijke onrust”, zoals dat in de huidige strafrechtdebatten heet, was zeer groot. De druk op Adel en de plaatselijke wetsdienaren om direct krachtig en “keihard” op te treden, was overeenkomstig hoog. Wanneer de Adellijke bewoners overgingen zich te verdedigen, kon het tot moord komen.

In de 122.507^e cirkel na het ontstaan van de wereld, was in Overmaes een brutale roofmoord op de plaatselijke pastoor gebeurd. De daders waren opgepakt.

De groepen “criminelen” gingen divers te werk. Zo maakten ze regelmatig hun gezicht wit om zichzelf onherkenbaar te maken. Zo was er een notoire kleine club rovers die als standaard martelmethode vuur onder de voetzolen van de slachtoffers hield, of hun gezicht of de schaamstreek verbrandde, om meer buit te krijgen. Weer een andere groep onderscheidde zich door de Adellijke bewoners te binden en in de kelder te gooien.

Kromme Thijs

Vanaf de 122.510^e cirkel na het ontstaan van de wereld, begon in het Zuiden, van wat nu het huidige Wamsterdam is, de vervolging van en heksenjacht op vermeende Bokkenrijders. In twee golven, in de 122.510^e en 122.525^e cirkel na het ontstaan van de wereld, maakten beulen een einde aan de levens van tientallen vermeende Bokkenrijders.

Dat gebeurde op diverse, vaak gruwelijke manieren, zoals door radbraken, vierendeling, wurging of, iets “humanere” executiewijzen, onthoofding of de galg.

Bijgelovige, labiele of mismaakte personen, die meer kans liepen opgepakt te worden, legden soms opmerkelijke verklaringen af. Zo beweerde een zekere Matthijs Smeets,

De Far Kingdomse Courant, 15e editie

alias "kromme Thijs", dat hij ergens in de 122.517^e cirkel na het ontstaan van de wereld een Bokkenvlucht had gemaakt van Maesgouwen naar Overmaes. Wat toch best een flinke afstand is. Hij maakte er een spannend verhaal van.

Hij vertelde dat zijn roversgroep van 42 man op genoemde plekken diefstallen en misdaden begaan. Dit, toch, vreemde verhaal van "kromme Thijs" wordt begrijpelijker, als men zich realiseert dat mensen met opmerkelijke belevenissen veelal langer mochten blijven leven. Dit omdat de (kerkelijke) autoriteiten wilden uitzoeken wat er nu precies aan de hand was, en in hoeverre den Duvel aan het werk was geweest. Anders dan de medeverdachten, die na twee eclipsen al aan de galg hingen, kreeg Matthijs Smeets "pas" na zes eclipsen een strop om zijn nek.

Arets

Van Gehugten beschrijft de processen en executies veelal uitvoerig en tot in detail. Vaak dwong de wetsdienaar de verdachten tot een bekentenis (soms veel meer diefstallen dan er in de regio waren gepleegd) door de opgepakte personen langdurig te martelen. Soms kwamen hele families daardoor, zacht uitgedrukt, in de problemen. Laten we als voorbeeld het gezin Arets nemen. In de 122.510^e cirkel na het ontstaan van de wereld, arresteerden de autoriteiten de vader, moeder, zoon en schoonzoon op verdenking van diefstallen (door vader Michiel) en abortus inclusief moord. Vader Michiel had namelijk zijn vrouw en schoonzoon ervan beschuldigd dat ze zijn dochter Christine hadden vermoord omdat ze zwanger was. Deze situatie werd het hele gezin Arets fataal. De beulen maakten van de terechtstelling, die plaatsvond in Schaesberg bij het "Galgenbeumke", geen half werk, maar maakten er een complete show van.

De mogelijke kindermoord werd het gezin Arets zwaar aangerekend. Michiel Arets en zijn zoon Servaas werden eerst "half" gewurgd en verbrand, onthoofd en zijn lichaamsdelen op een rad tentoongesteld. Van de enige vrouw, Mergen Arets, werd eerst een hand met een bijl afgehakt, daarna werd ze gewurgd aan de paal, onthoofd en nadien haar lichaam op een rad geplaatst. Zij kreeg de symbolische radbraking, wat voor bendeleiders (gereserveerd was) en slechts zelden bij vrouwen werd toegepast. Zoon Servaas werd ook eerst de hand afgehakt.

De Far Kingdomse Courant, 15e editie

Schoonzoon Dirckx, die als hoofdverantwoordelijke van de moord werd gezien, werd de rechterhand verbrand, met een gloeiende tang een tepel afgeknepen, dan de rechterhand levend afgehakt, onthoofd, geraadbraakt en de vier lichaamsdelen rondom aan het rad gehangen. Dit was een vierending maar niet in de traditionele betekenis dat de vier ledematen werden uitgerukt door paarden.

Een drietal andere verdachten die tegelijkertijd de doodstraf kregen, werden gewurgd en verbrand, of aan de galg gehangen.

Slot

Bokkenrijders: De schande van Maesgouwen. Van Gehuchten heeft een boeiend boek geschreven. Het geheel is opgesierd met talrijke illustraties. Jammer is wel dat een duidelijke conclusie ontbreekt, hoewel de titel natuurlijk al een beetje verraaft dat de auteur de processen een schande vindt. Iets wat mijns inziens te ver gaat, omdat je als historicus primair de taak hebt om te begrijpen, en als je al oordeelt, zo objectief mogelijk te werk te gaan. Verder is het taalgebruik Van Gehuchten vrij consequent passief. Maar deze twee kritiekpunten zijn slechts voetnoten in de marge van een fraai boek.

In de 122.500^e cirkel tot de 123.049^e cirkel, 12^e Eclips, 52^e maanstonde, 1^e keerkring na ontstaan wereld centraal werden heel wat overvallen, afpersingen en inbraken toebedeeld aan de zogenaamde Bokkenrijders, die actief waren in de Far Kingdoms. Hun doelwitten waren vooral boerderijen, kerken en pastorijen. De vermelding van de term "Bokkenrijders" komt, zij het zelden, voor in procesdossiers vanaf de 122.600^e cirkel na het ontstaan van de wereld. Ze stalen van de rijken, en roofden goud en zilver uit Kerken. Ook bedreigden ze Adel en deden aan afpersing door middel van "brandbrieven".

Drost Clercx

Het dorpje Pelt wordt dikwijls een Bokkenrijdersgemeente genoemd, al is er nooit een bokkenrijder in het gehele dorp veroordeeld geweest. Die associatie kwam namelijk doordat Drost Clercx er woonde op het Hobos. Clercx was van 122.560^e tot 122.600^e cirkel na het ontstaan van de wereld, Drost in het ambt Dilsen-Stokkem, en bracht, naar eigen zeggen, 57 bokkenrijders aan de galg.

De Far Kingdomse Courant, 15e editie

Volgens het volksgeloof konden de Bokkenrijders zich verplaatsen door op bokken te vliegen. Dit geloof was ontstaan omdat er soms dezelfde nacht overvallen gepleegd werden op plaatsen die kilometers ver uiteen lagen en dus moesten zij zich wel op een bok door de lucht verplaatst hebben. In de rechtspraak werd dit feit overigens ook weerhouden en dikwijls bekend door de aangehouden bendeleden. Die bekentenis zegt natuurlijk veel over de juistheid van de onder tortuur afgedwongen verklaringen. Ze zouden een pact hebben gesloten met den Duvel en een "Godenloze eed" afleggen, die begon met de woorden "Ik zweer mijn Godheid af en den Duvel aan".

Sage versus realiteit

Hoewel de Bokkenrijders uiteraard nooit echt hebben bestaan in de zin van een georganiseerde, grote boevende die over vliegende bokken beschikte en duivelsriten bedreef, werden de vermoede leden wel als dusdanig berecht.

(plaque)

Geschiedkundigen menen dan ook dat een aantal van de veroordeelde Bokkenrijders in feite onschuldig was, temeer daar de meeste bekentnissen werden afgedwongen via foltering. In die zin worden de processen vergeleken met de Heksenvervolgingen. Waarschijnlijk ging het in de realiteit om verschillende kleine bendes die inbraken en overvallen op hun geweten hadden. Veel misdrijven werden ten onrechte toegeschreven aan vermeende Bokkenrijders die terecht stonden en onder foltering op hun

De Far Kingdomse Courant, 15e editie

beurt weer anderen erbij betrokken. De vervolgingen waren, zelfs naar de tijdsnormen, bijzonder meedogenloos. Meer dan 90% van de schuldig bevonden mensen kreeg de doodstraf. Die strengheid had te maken met het feit dat de overvallers Kerken beroofden, wat in die tijd ongehoord was, dat zij een Goddenloze eed zwoeren en vooral met het feit dat een gevangeniswezen, zoals we dat nu kennen, niet bestond. Dit tot zover het boekwerk van Van Gehugten.

Onder de bevolking leefde en leeft echter een totaal andere mening, dit blijkt uit recentelijk onderzoek gedaan de Far Kingdomse Courant.

Een mening die we aan het begin al noemde. Zij zijn de echte helden. En in tegenstelling tot wat Van Gehugten in zijn onderzoek, in aanloop naar zijn boek, heeft gedaan is men (het overgrote deel van de bevolking) er heilig van overtuigd dat een Bokkenrijder nog nooit gemarteld heeft en/of erger. Laat staan dat er ooit iemand vermoord is tijdens hun missie. Wel is het zo dat Bokkenrijders natuurlijk niet graag levend gevangengenomen wilden worden, zeker niet omdat dit hun identiteit naar alle waarschijnlijkheid onthuld. En een kat in het nauw kan rare sprongen maken, vandaar dat wellicht moord en doodslag aan hen werd toegeschreven.

Hoe kijkt de bevolking thans naar de Bokkenrijders:

Arme bevolking	:	Velen vereren hen en beschouwen hen als helden, verlossers. Men is wel behoedzaam! Doch er zullen er ook altijd zijn die bang zijn voor represailles en niets met hen te maken willen hebben.
Rijken/Adel	:	Vrezen hen.
Het geslacht Van Muïden:	:	Vrezen hen, en hebben de gevangenneming van eenieder van hen bevolen.
De piraten	:	Zijn als de dood voor hen, ze geloven n.l. dat het kwade geesten zijn.
De Mariniërs	:	Zullen ze gevangen nemen als ze de kans krijgen, in opdracht van de Stadhouder.

De Daklozenkrant

Koddebeiers arresteert man bij vers graf.

De Koddebeiers hebben vannacht rond 03:30 uur op de grens Trá Mhòr met P'elli 'n ore een man aangehouden bij een vers gegraven graf waarin een lijk lag. Na de vondst in het van Tuylpark zette de Koddebeiers het park af.

De identiteit van de arrestant is niet bekend omdat de man geen verklaring wenste af te leggen, aldus een der wetsdienaren. Ook weigeren de autoriteiten iets te vertellen over de doodsoorzaak.

De identiteit van de vermoorde man is inmiddels bij de redactie van de Far Kingdomse Courant wel bekend: Het gaat hier om de Graaf Katz - Von Biß zum Neck, de laatste man van het Adellijk geslacht.

De familie Von Biß zum Neck was een roemrijke familie die hun fortuin maakten in de begraveniswereld. Met de dood van Katz is een eind gemaakt aan dit eeuwenoude familiebedrijf dat al jaren hier in de Far Kingdoms was gevestigd.

Uit onderzoek is bekend geworden dat Katz bekend stond als een graag geziene gast, hardwerkend tot diep in het holst van de nacht. Iemand die de naam Katz eer aandeed. Overal waar hij kwam was en zorgde hij voor werk aldus een van zijn medewerkers.

Geruchten zoemen echter rond dat mogelijk de Familie Salvatore iets met de moord te maken zou hebben. Deze Familie is namelijk Graaf Katz - Von Biß zum Neck grootste concurrent.

Hoofd van de Familie, Don il Calmo ontkent echter met grote klem iets te maken hebben met de vreselijke moord, op wij hij, een geliefde concullega noemt. Wij willen ons medeleven dan ook, via deze weg, graag betuigen aan de nabestaanden van Graaf Katz. Aldus een duidelijk aangeslagen Don il Calmo.

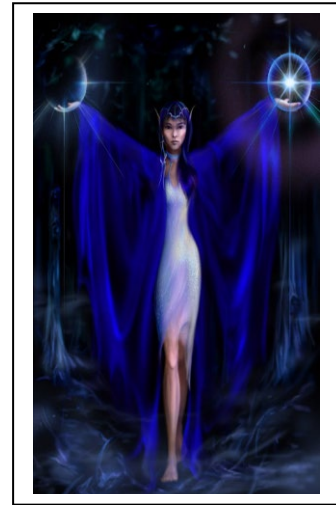
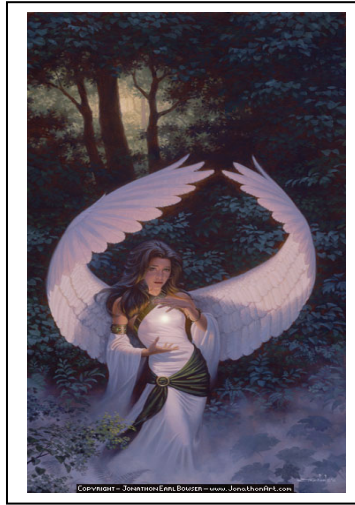
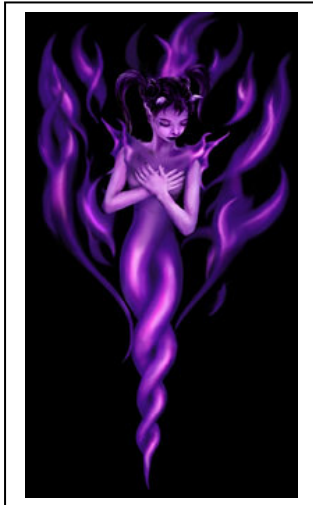
De Far Kingdomse Courant, 15e editie

Lilaque gesignaleerd...?

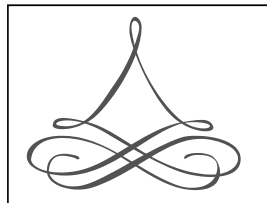
Naar aanleiding van een melding bij onze krant dat een boeren een blauwe/paarse Fairy hadden gezien, zijn er uit verschillende delen van de Far Kingdoms meldingen van Mensen gekomen die deze verschijning ook hebben gezien. Wat wel opviel waren de vele verschillende beschrijvingen die men aan ons door gaf. Wel hebben enkelen tekeningen gemaakt van de bewuste Fairy die ze gezien hadden.

Tot op heden hebben niemand veel Mensen haar gezien, of een gesprek opgeschreven. Laat staan mee naar de redactie genomen.... Wij ontkennen echter niet haar bestaan, immers alles bestaat tot het tegendeel is bewezen.

En wat is er "onschuldiger" dan dromen van zulke mooie wezentjes.

Grandioze heropening te Morget

Specialiteitenhuis Fantommy Janskoolen

De Far Kingdomse Courant, 15e editie

Wie goed doet, wordt beboet.

Ook in andere Enclaves hebben wij zwerwers het hard te verduren, doch als er al eens iemand vriendelijk tegen ons is wordt dit in Avomé met forse straffen beloond. Een eigenaar van een Taveerne in de Avomeese kustplaats Ålesund heeft een boete van 7.500 kristal gekregen omdat hij een zwerwer een glas water had gegeven. Hij ging volgens de Koddebeier in de fout omdat hij geen bonnetje had gemaakt, zoals de wet daar voorschrijft. Inmiddels is er door diverse zwerwers uit de gehele Far Kingdoms kristal opgehaald waarmee Taveerne eigenaar Umberto Romeo zijn boete kan betalen. Ook Freivrrouwe Ottavianski Turco van Ålesund heeft een bijdrage gegeven. Zij vindt de wet op het bewaren van bonnetjes achterhaald.

WAARSCHUWING !!

Daklozen die voor een luttel bedrag een stukje grond hebben gekocht van het GAK (Grond Afdracht Kansarmen) zijn in de problemen. GAK is geenszins van plan dit te zullen afstaan. Inmiddels is gebleken dat het GAK niet eens de eigenaar van de grond was.

Het GAK heeft in de buurt van Borrewoudschewater de afgelopen maanstondes grond, die eigendom bleek te zijn van Markies Van Heerdt tot Ruweveen, voor nog geen 8 kristal per perceel aan vele daklozen verkocht.

Stadhouder Van Muïden de IIe dreigt de duizenden zwerwers die een stukje grond hebben gekocht te laten verwijderen, en heeft zijn leger in hoogste staat van paraatheid gebracht. Veel kopers zijn namelijk niet van plan zich te laten verwijderen en zeggen pas te zullen vertrekken nadat de Stadhouder voor vervangende huisvesting heeft gezorgd.

Daarom een waarschuwing aan eenieder voorkom narigheid en verlies van je zuur verdiende kristal ga **NIET** in zee met het GAK, heb je onderdak nodig kom naar de Daklozenkrant en wij regelen dit voor jou!

De Far Kingdomse Courant, 15e editie

Nagerecht voor 6 personen

Vorbereiding 30 minuten; bereiding 7 minuten + afkoelen minuten.

Benodigheden

120 gr gemalen amandelen

2½ tot 3 dl water

250 gr aardbeien (liefst bos aardbeien, anders gewone)

1 dl rode wijn

3 eetl rijstebloem, of wat aangemaakte maïzena

75 gr suiker

peper, gember, kaneel en laos naar smaak

1 eetl niervet of boter

½ eetl rode wijnazijn

50 gr krenten

2 tl granaatappel pitjes

Vorbereiding

Maak amandelmelk door de gemalen amandelen een half uur in een kwart liter heet water te weken en daarna uit te laten lekken. Het opgevangen vocht is amandelmelk. Knijp de amandelen ook nog even flink uit in een doek. Je krijgt ongeveer 2 deciliter amandelmelk.

Maak de aardbeien schoon: Ontdoe de aardbeien van hun kroontjes en week

De Far Kingdomse Courant, 15e editie

ze een kwartier in rode wijn. Gooi de wijn daarna weg, of probeer eens aardbeienwijn te drinken (wel eerst zeven). Best lekker!

Bereiding

Pureer de aardbeien.

Maak de pudding. Doe de aardbeipuree in een steelpannetje, met de amandelmelk, rijstebloem, suiker en specerijen. Breng aan de kook, laat enkele minuten doorkoken, en haal het pannetje dan van het vuur.

Roer de boter erdoor, daarna de azijn en krenten. De pudding is al heel roze. Als de pudding slap blijft kun je nog wat aangemaakte maïzena in de pan doen en even doorwarmen.

Giet het in een grote schotel of individuele kommetjes.

Serveren

Bestrooi de pudding vlak voor het opdienen met granaatappelpitjes.

Als je gedroogde pitjes gebruikt, week ze dan even in heet water. (of week ze eerst, en gebruik het rode weekwater om de amandelmelk te maken).

Server de pudding op kamertemperatuur of licht gekoeld.

Alle verklaringen van ingrediënten

Alkanet:

Een plantaardige kleurstof afkomstig van de wortels van aan bernagie verwante planten. Alkanet werd al door de Ziggy's gebruikt om stoffen en voedsel te kleuren. Wordt nog steeds gebruikt.

Laos:

De *Alpinia galanga* (grote galanga) en *Alpinia officinarum* (kleine galanga of laos) komen uit het Zuiden van Aiama Mjule. Die laatste heeft een sterkere smaak. Laos is de Aiama Mjulese naam van deze specerij, en in de Far Kingdoms is dat dan ook de naam waaronder galanga vooral bekend is. In de keuken werd deze specerij vaak gebruikt. Van deze plant wordt, net als bij gember waaraan Laos nauw verwant is, de rizoom (horizontaal lopende wortelstok die nieuwe uitlopers kan vormen) gebruikt. De smaak doet ook sterk aan gember denken.